

Glasparels worden gebruikt om 's nachts invallend licht terug te kaatsen naar het voertuig en de bestuurder. Zij worden gemengd in verven, thermoplastische materialen, koud toegepaste kunststoffen en alle andere markeringsmaterialen die in vloeibare toestand op het wegdek worden aangebracht.

EN 1424 legt de eisen vast voor de laboratoriumproeven (productiecontrole) en kwalificatieprocedures voor glasparels die bestemd zijn om vooraf te worden ingemengd ("voorgemengde parels", of "mengparels"). De norm geldt niet voor parels die op wegverf worden gestrooid ("nastroopparels").

Voor mengparels zijn de volgende kenmerken van belang:

- de korrelverdeling bepaald volgens ISO 2591-1, waarbij de nominale zeven zo worden gekozen dat de rest op de zeef met de grootste maaswijdte en die op de zeef met de kleinste maaswijdte binnen vastgelegde grenzen vallen. Daarnaast zijn er ook voor de tussenliggende zeven eisen aan de korrelverdeling: $N_2 - N_1 \leq 40\%$;
- de brekingsindex van het gebruikte glas, bepaald zoals beschreven in EN 1423. De norm onderscheidt drie klassen (A, B en C);
- de bestandheid tegen water, chloorwaterstof, calciumchloride en natriumsulfaat. Na beproeving volgens de beschrijving in EN 1423 mogen de glasparels geen dofte oppervlakken vertonen;
- het percentage niet-conforme glasparels, bepaald volgens de procedure die beschreven wordt in EN 1423. Dit percentage moet beperkt blijven tot een percentage dat van maximale diameter van de parels afhangt;
- de eventuele coating om bepaalde prestaties te verbeteren. Deze coating dient te worden beproefd op een tussen de leverancier en de voorschrijver overeen te komen manier.

De norm beschrijft de werkwijze voor de monsterneming en de voorbereiding van de proefmonsters.

Elke verpakking van glasparels dient minimaal de aanduidingen te dragen die in de norm zijn vastgelegd.

Referenties

- NBN EN 1424:1997 – Wegmarkeringsmateriaal – Voorgemengde glasparels